

πομένη διαταγή, εύρισκομένη ἐν τοῖς ἀρχαίοις τοῦ γαλλικοῦ ναυτικοῦ :

«Ὁ Βασιλεὺς ἔμαθεν ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Βαλμπέλ κυβερνωμένη μῆτρα δὲν ἀπέπλευσε, διότι οἱ ναῦται ἐπὶ παραλόγου φόβου κινούμενοι δὲν θέλουσι νάποσ.λεύσῃ Παρασκευήν. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀναβολὴ αὕτη ἐπιφέρει βραδύτητα δυναμένην νά παραβλάψῃ τὴν ὑπηρεσίαν, ἡ Α. Μ. ἐκέλευσέ με νά σας εἶπω ὅτι ἐπιθυμῶ νά ἐρευνησῆτε μετὰ τοῦ ἐν Τουλῶνι ἐπιμελητοῦ τοῦ στόλου διὰ τίνων μέσων δύναται νά ἀρθῆ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τῶν ναυτῶν ὁ παράλογος οὗτος φόβος. Ἐὰν δὲ νομίσῃτε ἐπάναγκες τὴν συνδρομὴν τῆς πνευματικῆς ἀρχῆς δύνασθε νάποταθῆτε πρὸς τὸν Σ. Ἐπίσκοπον Τουλῶνος καὶ ἐὰν πλὴν τούτου κριθῆ ἀναγκαία καὶ διαταγὴ βασιλική, ἡ Α. Μ. προθύμως θάποστείλῃ αὐτὴν ἅμα αἰτηθεῖσιν. (Υπογρ.) Κόλμπερ κτλ. τῇ 28 Δεκεμβρίου 1675.»

Καὶ ὁ μὲν ὑπουργὸς πᾶσαν κατέβαλεν ἐπιμέλειαν ἵνα μὴ τοῦ λοιποῦ ὁ φόβος τῶν ναυτῶν παρακωλύῃ τὴν ὑπηρεσίαν, ἀλλ' ὅμως τοῦ βασιλέως ἡ ἐπιθυμία δὲν ἐξετελέσθη διαρκῶς, ὡς μαρτυρεῖ τὸ ἐπόμενον χωρίον τοῦ «Ἡμερολογίου τῆς εἰς Σιάμ. περιοδείας», γενομένης τῇ 1685 καὶ 1686 ὑπὸ τοῦ ἀββᾶ Σουαζή, 1687 :

«Πιστεύω εὐλικρινῶς ὅτι ἐὰν μὴ ἦτο Παρασκευὴ θᾶνεχωροῦμεν παρευθὺς. Οἱ ἡμέτεροι ἀξιωματικοὶ δὲν εἶνε δεισιδαίμονες, πολλοῦ γε καὶ δεῖ, ὑπάρχουσι μάλιστα καὶ διαταγαὶ βασιλικαὶ κελεύουσαι τὸν ἐκπλοῦν τῶν πλοίων ἐν οἷα δῆποτε ἡμέρα, καὶ ὅμως ὁσάκις τύχῃ Παρασκευὴ, ἀναβάλλουσιν οἱ ἀξιωματικοὶ τὸν ἀπλόου γάριν τῶν ἐκ Βρετάννης ναυτῶν, οὔτινες περιέργως πως παρατηροῦσι τὰς τοιαύτας γελοίας προλήψεις.»

Καὶ ὅμως πλεῖστοι ναυτικοὶ τε καὶ χερσαῖοι, ἄνδρες εὐφύεστατοι, μετὰ φόβου ἀκούουσι το ὄνομα τῆς Τρίτης καὶ τῆς Παρασκευῆς. Καὶ λόγῳ μὲν καταπολεμοῦσι τὴν πρόληψιν ταύτην, ἔργῳ δὲ τηροῦσιν αὐτὴν διὰ πᾶρ ἐνδεχόμενον. Τοιοῦτος ὁ ἄνθρωπος. **

ΤΕΛΕΙΑΣ ΩΡΑΙΟΤΗΤΟΣ ΓΥΝΗ

δὲν νά ἔχη :

Ῥίνα ἑλληνικὴν,
Ὄφθαλμούς ἰσπανικούς,
Ὄδόντας αἰθιοπικούς,
Στόμα ἀγγλικόν,
Χρῶμα γερμανικόν,
Πόδας κινεζικούς,
Κνήμας ἰταλικὰς,
Βραχίονας βελγικούς,
Κόμην ἰνδῆς τοῦ Γάγγου,
Κορμὸν γεωργιανῆς,
Χάριν γαλλίδος.

ΝΑΒΟΝΑΣΑΡΟΣ.

ΛΟΛΟΝ ΔΥΣΜΟΡΦΙΑΣ

Εἰς Βρυξέλλας ἀφίκετο ἐσχάτως πλούσιος Ἀμερικανὸς, ὅστις ἀπάντων ἐφεικύνετο τὴν προσοχὴν διὰ τῆς τερατώδους δυσμορφίας του. Προσκληθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀμερικανοῦ προξένου εἰς ἐσπερινὴν συναναστροφὴν, διηγήθη τὰ ἐπόμενα. Ἐν ᾧ κατῴκει ἐν Νεβάρκ τῆς νέας Γερσεῆς καὶ ἐσκώπτετο ἀναφανδὸν ἐπὶ τῇ δυσειδεῖα του, ἠθέλησε νά βεβαιωθῆ, ἂν ὑπῆρχεν ἐν τῇ πόλει ἐκεῖνη ἕτερος, ἀδικηθεὶς ὑπὸ τῆς φύσεως περισσώτερον ἢ αὐτός. Ἐκῆρυξε λοιπὸν διὰ τῶν ἐφημερίδων διαγωνισμόν τῶν ἀσχίμων καὶ ὑπέσχετο ἐπαθλὸν 4000 τάλληρα εἰς τὸν δυσειδέστατον. Κατὰ τὴν ρητὴν ἡμέραν προσῆλθον ἐνώπιον τῶν ἑλλανοδικῶν περὶ τοὺς ἐξήκοντα, ἀλλὰ μετὰ αὐστηρὰν δοκιμασίαν ὁ πρόεδρος ἀπένειμε τὸ ἐπαθλὸν πρὸς τὸν ἀθλοθέτην.

Ὁ δύσμορφος οὗτος ἐνεθύμισεν ἡμῖν τὸ ἐξῆς ἀνέκδοτον. Ὁ Ροκελῶρ ἦτο δύσμορφος. Ἡμέραν τινὰ συναντήσας Αὐρηλιανὸν δυσειδέστατον, ὅστις εἶχεν ὑποθέσεις εἰς Βερσαλλίαν, τὸν παρυσιάζει εἰς τὸν Λουδοβίκον ΙΔ', λέγων αὐτῷ, ὅτι εἶχε τὰς μεγαλητέρας ὑποχρεώσεις εἰς τὸν εὐπατρίδην τούτων. Ἐρωτήσας δ' αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ποῖα ἦσαν αἱ ὑποχρεώσεις, ἃς ἔχει πρὸς αὐτόν. — «Ἄ! Μεγαλειότατε, τὰς μεγαλειτέρας, ἀπεκρίθη ὁ Ροκελῶρ, ἄνευ αὐτοῦ θά ἤμην ὁ δυσειδέστερος κάτοικος τοῦ βασιλείου σας.»

Γνώμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάφρασις Γ. Ζωχιού.]

85.

Πολλάκις πείθομεν ἡμᾶς αὐτοὺς, ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς κρείττονας ἡμῶν κατὰ ἀλήθειαν ὅμως, τὸ συμφέρον εἶναι τῆς πρὸς αὐτοὺς στοργῆς ἡμῶν ἢ πηγῆ. Ἀγαπῶμεν δὲ αὐτοὺς, οὐχὶ ὅπως ὠφελήσωμεν αὐτοὺς, ἀλλ' ὅπως ἐξ αὐτῶν ὠφεληθῶμεν.

86.

Ἡ ἡμετέρα πρὸς τοὺς ἄλλους ἀπιστία δικάϊως εἶναι τῆς πρὸς ἡμᾶς ἀπάτης αὐτῶν.

87.

Οἱ ἄνθρωποι δὲν ἤθελον ζῆ ἐπὶ μακρὸν ἐν κοινωνίᾳ, ἐὰν δὲν ἐπαγίδευσον ἀλλήλους.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ξένος τις ἀποβάς εἰς Κολωνίαν, εἰσέρχεται εἰς ὠραιότατόν τι ἐπὶ τῆς κυρίας πλατείας τῆς πόλεως κατάστημα, ἀγγέλον διὰ μεγάλης χρυσῆς ἐπιγραφῆς ὅτι πωλεῖ τὸ γνησιώτατον πάντων Ὁδῶρ τῆς Κολωνίας (Eau de Cologne). Ἄφου ἠγγράσας φιαλιδία τινα τοῦ ὀνομαστοῦ ἀρώματος, ἐρωτᾷ τὸν ἔμπορον :

— Δὲν μὲ λέγετε, σὰς παρακαλῶ, . . . εἰλικρινῶς ὅμως . . ., σεῖς εἶσθε ὁ ἀληθὴς κατα-